



DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ D'ASSUMPTES INSTITUCIONALS I GENERALS** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 355-1992

Fq.Con.núm. 33/27

XI legislatura

Any 2024

Núm. 26

Presidència de la Sra. Margalida Pocoví i Sampol

Sessió celebrada dia 5 de juny de 2024

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) **RGE núm. 5100/24**, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa al servei de socorrisme i abalisament. [350](#)
 - 2) **RGE núm. 6419/24**, presentada pels Grups Parlamentaris Popular i VOX, relativa a condemna de l'antisemitisme i del terrorisme d'Hamàs, així com de qualsevol esdeveniment que els enalteixi. [355](#)
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Bon dia, senyores i senyors diputades. Començarem la sessió d'avui i, en primer lloc, els demanaria si es produeixen substitucions.

EL SR. LAMIN I ABEIDI:

Bon dia, presidenta, Omar Lamin substitueix Iago Negueruela.

LA SRA. CARBONERO I SÁNCHEZ:

Presidenta, Pilar Carbonero substitueix Silvia Cano.

LA SRA. MARQUÈS I PORTELLA:

Carol Marquès substitueix Marc Pons.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Lluís Apesteguia substitueix Maria Ramon.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Bon dia, Sra. Presidenta...

(Algunes rialles)

... no, precisament jo normalment substitueix Llorenç Córdoba, però si s'ha fet efectiu el canvi, crec que sóc el titular...

LA SRA. PRESIDENTA:

Exacte, no substitueix.

(Rialles)

Passam a l'únic punt de l'ordre del dia d'avui relatiu al debat i votació de les Proposicions no de llei RGE núm. 5100 i 6419/24.

1) Proposició no de llei RGE núm. 5100/24, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa al servei de socorrisme i abalisament.

Començam per la Proposició no de llei RGE núm. 5100/24, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa al servei de socorrisme i abalisament. Per a la seva defensa, per part del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula el Sr. Castells per un temps de cinc minuts.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. La proposició no de llei que presentam avui és un tema que MÉS per Menorca, la veritat, porta bastants anys lluitant en aquest parlament sense que fins, ara governés qui governés i tinguéssim la majoria que tingués la majoria, haguem aconseguit sensibilitzar gaire el Govern en aquesta problemàtica.

És un tema que va del que se sol anomenar lleialtat institucional. Què és la lleialtat institucional?, és la responsabilitat que assumeix l'autoritat reguladora a finançar allò que obliga a fer a través de la seva regulació. És a dir, aquí tenim una regulació d'emergències que està dictada per la comunitat autònoma, d'assumpció de competències, bàsicament de desenvolupament i reglamentàries, que es va actualitzant, que imposa unes obligacions en el qui té, en aquest sentit, la titularitat de la seguretat a les platges, que en aquest cas són els ajuntaments.

Clar, és a dir, molt bé, els ajuntaments tenen la responsabilitat de garantir la seguretat, però, evidentment, en base a uns paràmetres que fixen les administracions podríem dir-ne superiors des d'un punt de vista estrictament físic. Llavors, què passa? Doncs, bé, aquí, la veritat és que hem estat una mica prolixos, però era per sensibilitzar-los a vostès. És a dir, la quantitat de requeriments que s'estableixen per prestar adequadament el servei de seguretat de les platges.

A banda del l'aspecte pròpiament de la lleialtat institucional, que és que la comunitat autònoma com a autoritat reguladora estableix una sèrie de requisits i després els ajuntaments ja s'ho faran, la qual cosa ja evidentment és digna de ser censurada, perquè l'autoritat reguladora no es pot desentendre de les obligacions que està imposant a les administracions que han de complir aquella normativa. També hi ha un element molt greu de desproporcionalitat. Per què?, perquè estableixen unes obligacions als ajuntaments amb independència de la capacitat econòmica d'aquests ajuntaments. És a dir, poden haver-hi ajuntaments amb molts pocs ingressos que resulti que tenen platges d'alt risc o de risc mitjà i, per tant, estan obligats a prestar una sèrie de serveis que simplement no tenen capacitat econòmica per desenvolupar. De fet, es dona la paradoxa que normalment els municipis amb més ingressos són els que tenen platges de menys risc, perquè són platges més urbanitzades o, si més no, són platges que generen ingressos. En canvi, hi ha municipis molt extensos, amb moltes platges i que aquestes platges els reporten pocs ingressos.

Aleshores, per tant, hi ha una dimensió del problema que els estic plantejant que suposa una discriminació, podríem dir, o, si més no, una desproporcionalitat o una desigualtat entre els diferents municipis de les nostres illes.

Jo els posaré uns exemples del que els està costant en aquests moments a alguns ajuntaments de Menorca complir amb els requeriments d'emergències. Per exemple, l'Ajuntament de Ciutadella, 600.000 euros. Bé, l'Ajuntament de Ciutadella probablement no es pot dir que sigui un ajuntament que tingui pocs ingressos, evidentment té moltes obligacions, és un municipi molt extens, però amb moltes platges de risc mitjà i alt que li generen pocs ingressos. Per tant, aquest cost de 600.000 euros realment és difícilment assumible per aquest ajuntament. Després tenim ajuntaments com Es Migjorn, que és un ajuntament petitíssim, el més petit de Menorca, que té una despesa de 200.000 euros. O un municipi com Es Mercadal, que també té molts quilòmetres de costa, que es gasta 500.000 euros.

Per tant, nosaltres aquí el que proposam és que, d'alguna manera, la comunitat autònoma que, inicialment, quan va dictar

la primera normativa, ja va anar acompanyada d'una dotació, absolutament insuficient, simbòlica, diguem, a l'exposició de motius, nosaltres el que creïem és que aquest plantejament inicial és el que s'hauria d'haver mantingut i que la comunitat autònoma hauria d'assumir, negociat amb els ajuntaments i, a partir d'alguns paràmetres, el compliment de les condicions que la mateixa comunitat autònoma ha establert per als municipis.

Per això, en el punt 1 proposam que es col·labori tant econòmicament com amb suport tècnic amb els ajuntaments.

En el segon, i perquè entenem que és un tema que no es pot solucionar d'un dia per l'altre, el que proposam és un pla plurianual per aportar recursos econòmics i mitjans suficients.

I en el punt tres, i en clau d'actualitat proposam que es trametin els recursos necessaris per al 2024. Nosaltres, MÉS per Menorca, ha presentat de forma ininterrompuda, almenys des que jo tenc memòria de la meua experiència com a diputat, esmenes als pressuposts demanant que la comunitat autònoma es comprometés amb aquest tema i, malauradament, ja he dit, tant amb unes majories com amb unes altres aquesta responsabilitat, aquesta esmena, en concret, ha estat sempre rebutjada

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Castells. El Grup Parlamentari Popular ha presentat les esmenes RGE núm. 7620 i 7621/24. Per a la seva defensa té la paraula el Sr. Nadal, per un temps de cinc minuts.

EL SR. NADAL I BARCELÓ:

Moltes gràcies, presidenta, i molt bon dia a tots, senyores i senyors diputats. Ens trobam avui aquí per debatre una iniciativa relativa al servei de socorrisme i abalisament que, com bé ja s'ha comentat, i que ja li avanç que des del Grup Popular donarem suport a aquesta iniciativa, ja que ens sembla encertada, i el nostre vot serà favorable, creiem fermament en la importància de la seguretat a les platges i, per aquest motiu, ens sembla adequat col·laborar amb l'aportació de recursos als ajuntaments per tal que aquests puguin fer front als seus deures i despeses en matèria de socorrisme, salvament i abalisament.

A més, com bé ha comentat a la seva anterior intervenció, el Sr. Castells, hi ha ajuntaments que són més petits i s'han de fer càrrec de platges d'alt risc i, per tant, si creiem que necessiten aquesta ajuda.

M'agradaria començar la meua intervenció i indicar que no es posa en dubte que tal volta per impulsar l'inici de la catalogació i protecció en matèria de platges era indispensable la intervenció del Govern de la comunitat autònoma de les Illes Balears, però, no obstant això, pensam que els darrers anys el Govern de les Illes Balears ha exercit un tutelatge en matèria de platges que, com indiquen els proposants a la iniciativa, va resultar un poc un regal enverinat. S'han dut a terme catalogacions, inspeccions, sancions i tota una mena d'actuacions que no sols envaeixen les competències locals, a l'article 25.2.f) de la Llei de bases de règim local, pel que fa a

la protecció civil, a més d'extralimitar-se de les funcions desenvolupadores de normativa en matèria d'emergències, de l'article 31.11 de l'Estatut d'Autonomia.

Aquestes actuacions no sols impliquen forçar a una despesa difícilment assumible en aquestes ocasions pels ajuntaments, sinó que es fan des d'una perspectiva que ignora la realitat del municipi i es relega a un ens que no és capaç d'autogestionar-se a si mateix i ignora completament la capacitat dels consells insulars de prestar-los l'ajuda que puguin requerir, i allunya de la realitat del ciutadà i de les entitats locals a qui realment els pot ajudar.

És per això que proposam, a imatge d'altres comunitats autònomes que ja han pres la davantera aquest any, com poden ser Andalusia, Canàries o, per exemple, la Comunitat Valenciana, que la normativa autonòmica en matèria de platges es limiti a presentar unes bases clares de tal manera que s'analitzin, gestionin i, en resum, exerceixin la seva competència de manera efectiva.

Per tots aquests motius hem presentat les següents esmenes, que, en cas de ser acceptades, s'inclourien com a nous punts a la proposta presentada, però que, en cas de no ser acceptades, no canviaria el nostre vot, serà favorable igualment.

No obstant això, creiem que aportem punts positius a la proposta, la primera va enfocada a modificar la normativa en matèria de platges per tal de delimitar la seva competència. En primer lloc, en els successos dels quals el Govern exerceix la direcció d'una emergència, en segon lloc, a col·laborar amb el que es requereixi als respectius municipis, i, finalment, a desenvolupar la normativa amb ple respecte de les competències locals en la matèria, i fixar només els paràmetres generals.

Aquestes limitacions, com bé li comentava, van enfocades a la línia que he comentat anteriorment, de mesures de diverses comunitats autònomes que han tengut més èxit. La idea és prendre com a referent el model que en els últims anys han dut a terme i que s'ha vist que realment sí que funciona, on la normativa autonòmica en matèria de platges sols presenta unes bases per exercir la seva competència de forma efectiva.

A més, després també hem presentat una segona esmena, ja simplement relacionada amb establir un termini concret en que s'han de dur a terme les mesures esmentades.

Esperam que puguin ser acceptades, encara, com li comentava, en cas negatiu, el nostre vot serà igualment favorable, ja que ens sembla una proposta més que raonable de cara a vetllar per la seguretat de les nostres platges.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Nadal. Passam al torn de fixació de posicions i, per part del Grup Socialista, té la paraula la Sra. Carbonero, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. CARBONERO I SÁNCHEZ:

Moltes gràcies, presidenta. Bé, Sr. Castells, és un tema complex el de la seguretat de les platges i, com bé ha dit, els que som coneixedors, jo em pensava que vindria avui la seva companya Joana Gomila, que és ben coneixedora de la idiosincràsia de Ciutadella, com jo, totes dues hem tingut responsabilitats a l'Ajuntament i, bé, com bé ha dit, parlem de pressuposts molt importants, a Ciutadella parlem de 643.000 euros, però, per posar exemples a nivell de tota Balears, parlem de Sant Antoni, 789.000 euros, o Palma, 1,2 milions d'euros tenint platges urbanes, tenint platges urbanes; és a dir que aquí hi podria haver una col·laboració públicoprivada perfectament assumible, i ho dic per les activitats que es fan a les platges.

Nosaltres agraïm la proposta, concretament el tema que parla d'un pla, perquè creiem que sí que requereix d'un estudi important, perquè així com les platges es classifiquen en diferents nivells per la seva idiosincràsia, per l'activitat que tenen i per les mesures de seguretat que han d'aplicar, com bé diu la seva proposició, creiem també que hi ha d'haver una anàlisi a nivell de territori de totes les Illes Balears, en cas que hi hagi una implicació que considerem que, efectivament, ha de ser així, per part del Govern de les Illes Balears.

Nosaltres creiem que hi ha d'haver aquesta implicació, i sempre hem dit que, bé, sap vostè que hi ha el fons de seguretat, el fons de seguretat, que s'empra per al tema de seguretat, per al tema de policies i això, podria ser una opció, ho dic com a proposta, podria ser una opció analitzar el tema de la seguretat de platges dins el fons de seguretat, o podria ser una proposta paral·lela, un altre pla totalment diferent del fons de seguretat.

Els darrers anys sí que s'ha incrementat aquest fons de seguretat, nosaltres en els pressuposts també vàrem fer una proposta d'increment d'aquest fons de seguretat, aquest concepte considerem que podria ser ampliat i, per tant, nosaltres creiem que és imprescindible que el Govern s'impliqui en aquest tipus de despeses dels ajuntaments.

Així i tot, he de dir que..., i trauré el tema estrella d'aquesta setmana, trauré el decret òmnibus, el decret òmnibus, precisament en molts de temes fa just el contrari; és a dir, dóna feina als ajuntaments de competències que no els corresponen, és a dir, fa una delegació de competències en matèria d'informes i activitats en platges, també parla en concret de grans esdeveniments en platges i fa una delegació als ajuntaments que són competències pròpies dels governs; és a dir, la simplificació la fa per als tràmits en què té competència el Govern. I com ho fa? Posa la feina sobre els ajuntaments. Vull dir que, a més a més, agreujam aquesta situació que vostè explica aquí, Sr. Castells, com a proposta concreta de salvament de platges.

Nosaltres creiem que, vist el decret òmnibus, hem d'encetar aquest debat més que mai, no només en aquest cas de salvament a les platges, que ja li ho dic, li farem un vot favorable a tots els punts, sinó en altres activitats que creim que el decret òmnibus obre aquesta porta a carregar més encara els ajuntaments quan al final són..., ens va passar ja en el cas de retallades, quan hi va haver les retallades els ajuntaments que

eren els que estaven més sanejats varen ser els que es varen veure obligats a fer unes mesures d'austeritat que els impedia prendre decisions i poder fer despeses per les competències pròpies que tenen i que moltes vegades són les més properes al ciutadà. I no només açò, que són a vegades les de més repercussió com aquesta, perquè a vegades parlem dels accidents de trànsit i..., i, bé, és una gran desgràcia que hi hagi morts a les carreteres, però a Balears també hi ha molts de morts per ofegament a les platges.

I nosaltres, des del Grup Parlamentari Socialista, considerem que invertir en salvament a les platges no és una despesa simplement, és simplement una inversió.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Carbonero. Per part del Grup Parlamentari VOX, té la paraula el Sr. Rodríguez, per un temps de cinc minuts.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sra. Presidenta. Es evidente que la situación en lo que se refiere a la seguridad de muchas de nuestras playas no es la óptima. Coincidimos con el Sr. Castells en que muchas veces para ayuntamientos que tienen mucha amplitud de costa y playas muy concurridas es un gasto importante el gasto en socorristas, incluso hemos comprobado la pasada legislatura como el Ayuntamiento de Palma también tuvo varios conflictos con los socorristas por sus condiciones laborales en las que se quejaban de la excesiva carga y del poco salario.

No es menos cierto además que en muchas de estas playas, algunas muy concurridas, se practican diversos deportes náuticos que muchas veces implican alto riesgo, que son incompatibles con la tranquilidad del baño, léase motos acuáticas, *kitesurf*, etc., muchas veces en playas además que incluso, desde el punto de vista normativo, no cuentan con ningún tipo de recursos porque están consideradas playas naturales, salvajes o como las quieran ustedes denominar, que son precisamente aquellas que últimamente más buscan tanto los habitantes de estas islas como los que nos visitan para intentar huir de la masificación de otras playas donde sí estas medidas de seguridad están mucho más garantizadas.

En definitiva, nos parece que la proposición que realiza el grupo MÉS per Menorca es adecuada, también nos parecen adecuadas las enmiendas que ha presentado el Partido Popular y, en todo caso, nosotros apoyaremos esta PNL de MÉS per Menorca.

Gracias, presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Rodríguez. Per part del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, té la paraula el Sr. Apesteguia, per un temps de cinc minuts.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Sí, moltes gràcies, Sra. Presidenta. En aquest cas també puc contribuir amb coneixement de causa -com vostès saben- sobre la gestió de la costa per part dels municipis.

Agraesc completament la proposta de MÉS per Menorca, però, en qualsevol cas, i els explicaré per què, crec que és una primera passa cap a una finalitat que ha d'anar molt més enllà.

Crec que és adequada i que és justa i que és necessària per -com ha dit el Sr. Castells- una qüestió de lleialtat institucional, qui fa la norma, qui crea l'obligació ha d'assumir també les responsabilitats econòmiques i de recursos materials i humans per desenvolupar-la, perquè si no, això de creó una obligació i em desentenc és d'una falta de responsabilitat molt elevada; però també per una qüestió de justícia interterritorial.

És a dir, els municipis de costa no reben cap finançament extraordinari i tenen moltes obligacions a assumir a diferència dels municipis d'interior, perquè moltes vegades es pot pensar que el fet de tenir costa sobretot... o en territoris amb una economia molt turísticada com la nostra, això ha repercutit en un major benefici dels municipis i depèn del desenvolupament que hagin tengut aquests municipis, perquè si han tengut un caràcter més aviat proteccionista del territori, el fet de tenir costa no ha anat acompanyat d'aquest desenvolupament de zones turístiques que hagin repercutit en un millor finançament dels ens municipals.

I puc posar com a exemple els municipis de la Serra de Tramuntana, però també podria posar com a exemple el municipi de Campos, per exemple, que malgrat tenir una extensió de costa enorme no ha tengut un desenvolupament turístic, perquè en el seu moment i a criteri de MÉS per Mallorca, de forma molt encertada, es va decidir que seria un territori protegit.

I, per tant, es necessita aquesta responsabilitat interterritorial perquè precisament el fet de tenir costa el que causa als municipis és una gran assumpció de responsabilitats econòmiques, perquè podem parlar de la qüestió de l'abalisament i de la seguretat a les platges, però també podríem parlar de la recollida de fems, de la seguretat, de la gestió viària, de la gestió de la mobilitat i la circulació, i tot això ho assumeixen els ajuntaments pel simple fet de ser costaners, sense rebre un finançament extra que els ajudi a desenvolupar aquesta responsabilitat.

Per tant, creim que és encertat el plantejament que fa el grup proposant MÉS per Menorca, però he de dir que -i com hem apuntat- caldria anar més enllà i creim que aquesta competència hauria de ser assumida per part del Govern de les Illes Balears i que fos ell qui distribuís aquests recursos de forma proporcionada a les necessitats entre les diferents platges i zones de bany.

I aquí apunt a allò que ha assenyalat el Sr. Rodríguez, no només ens hem de cenyir a la imatge d'una platja i sobretot d'una platja urbana. Hem de pensar que aquesta obligació també s'estableix per a zones de bany i que, per tant, qualsevol lloc on es creï per l'orografia natural la possibilitat de banyar-

se també s'ha de fer aquest desenvolupament de seguretat, perquè és necessari, i la pressió humana que es viu a la costa de les Illes Balears, cada vegada més gran, fa que sigui una obligació per part de les administracions, de totes les administracions, assegurar la seguretat -i valgui la redundància- dels banyistes i de les persones que realitzen altres tipus d'activitats que cada vegada són més variades i més nombroses.

Per tant, jo crec que hem d'anar també fixant aquesta prioritat a llarg termini, que el Govern de les Illes Balears en lloc d'encomanar això als diferents municipis assumeixi aquesta competència, perquè ja no podem parlar de realitats diferents per als municipis, perquè la gent de l'interior de les Illes va a les zones de bany més properes i, per tant, hi ha una interrelació directa i claríssima, sobre tot l'illa de Mallorca que és la que té més municipis interiors que no gaudeixen de costa, i, per tant, es necessita d'aquesta visió global i també d'un repartiment equitatiu segons les necessitats de cadascun dels moments, perquè no és el mateix la temporada baixa, la temporada mitjana o la temporada alta quant a la aflluència i la necessitat de fer aquesta dotació de recursos i de personal.

Per tant, donam plenament suport a aquesta proposició no de llei, l'agraïm i, en qualsevol cas, simplement faig aquesta menció que crec que ens hem d'anar fixant aquest objectiu a llarg termini, que les coses de seguretat han de ser assumides no pels municipis, sinó que han de ser assumides pels ens autonòmics i insulars.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Apestegui. Procedeix ara la suspensió de la sessió per un temps de deu minuts, per la qual cosa es demana al grup proposant si vol una suspensió de la sessió o si podem continuar.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Crec que podem continuar, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

D'acord. Idò així té vostè la paraula, Sr. Castells, per fixar la posició i assenyalar si accepta o no les esmenes presentades pel Grup Popular, per un temps de cinc minuts.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Evidentment, en primer lloc, voldria agrair a tots els grups el suport i expressar també la meua agradable sorpresa respecte de la posició dels grups majoritaris perquè -com he dit- sempre ens havia costat trobar suport en aquest tema. I, per tant, veig que entrem en aquest sentit en una dinàmica positiva en un tema que angoixa molts d'ajuntaments, no?

M'ha agradat molt les dades que ha donat la Sra. Carbonero, que ha permès contextualitzar les que he donat jo. És clar, si l'Ajuntament de Palma gasta 1.200.000 euros i el de Ciutadella 600.000 euros, em sembla que ja ens adonem de la

desproporció que pot haver-hi entre els ingressos que tenen els ajuntaments i les despeses que han d'assumir i, per tant, aquella desigualtat a què feia referència.

Dit això, la veritat és que les esmenes..., sobretot la primera esmena del Partit Popular a mi m'havia desconcertat un poc perquè no sabia fins a quin punt... una mica el que estava proposant amb el pretext de respectar l'autonomia municipal, cosa amb la qual estam totalment d'acord, i d'alguna manera que el Govern es rentés les mans de les seves responsabilitats, no?, ja he entès, per l'exposició que ha fet el Sr. Nadal, que no és així, sinó que una mica el plantejament que es fa és que els ajuntaments també tinguin un marge de maniobra més gran.

Tot i així, per evitar aquesta possible interpretació que jo, quan la vaig llegir, vaig pensar, vaig pensar, ostres, a veure, aquí donat..., fins i tot pensava que aquesta esmena anava associada a no acceptar els punts anteriors. Jo crec que, estam com estem d'acord, crec que en el fons de la qüestió, jo proposaria una transacció perquè quedés clar el que estic dient. Ho he posat per escrit, que després ho passaré al lletrat, però ara els ho explicaré.

Respecte de la primera esmena, la primera esmena d'addició. Jo aquí el text que hi posaria, faria unes petites modificacions a la introducció, que seria "el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a modificar la normativa", "més que de platges", jo diria "de seguretat i emergència a les platges". Les platges, com a tal, no és una competència, és un espai físic en el qual es desenvolupa moltes competències. Per tant, jo crec que com que del estam parlant en tot moment és de seguretat i emergències, jo crec que quedaria molt més clar que quedés, "a modificar la normativa en matèria de seguretat i emergència a les platges, limitant la seva competència executiva", perquè clar, l'Estatut d'Autonomia dóna a la comunitat autònoma la competència de desenvolupament legislatiu i executiva.

Llavors, clar, evidentment, el que no pot fer el Govern és desentendre's de la seva responsabilitat de desenvolupament legislatiu, que és la que d'alguna manera el fa responsable d'assumir el cost. Una altra cosa és l'execució directa, l'execució directa aquí sí que..., i per tant, també aquí estam parlant de normativa que els ajuntaments puguin fer d'aplicació a cadascuna de les seves platges, dels seus espais, que es respectaria aquesta competència. Per tant, jo aquí hi afegiria el tema de competència executiva.

I respecte dels tres punts, bàsicament els mantindriem igual, però en el primer punt, jo no voldria citar els referents d'Andalusia, Canàries o Comunitat Valenciana, per què? Els ho dic molt sincerament, perquè no els conec a fons. Per tant, jo crec que aquí estem d'acord que "es desenvolupi la normativa amb ple respecte a les competències locals en la matèria, fixant només els paràmetres generals". Però jo preferesc no citar els referents perquè tampoc no sé si són exactament idèntics i crec que fins i tot pot generar confusió.

I llavors, molt important, al final dels tres punts, afegiria una nova frase que digués "sense perjudici de l'establert als punts anteriors". És a dir, estem d'acord que el Govern modifiqui la normativa, que respecti les competències

municipals, però que això no s'entengui com un rentar-se les mans. Per tant, no pot anar en perjudici del que hem dit en els punts anteriors, que és d'alguna manera corresponsabilitzar-se del cost que això té per als ajuntaments. Jo crec, no sé, Sr. Nadal, vostè em dirà si vostè pot acceptar aquesta transacció. Si no es pogués acceptar, preferiria no acceptar l'esmena, ja li dic, perquè es pot entendre o pot donar lloc a malentesos o que aquest punt desactivi els anteriors. I això evidentment em preocuparia.

Respecte de la segona esmena, estic d'acord en el fons, el que passa que pens que tal vegada quedaria més clar si es redactés de la següent manera, "el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a implementar les mesures anteriors en un termini de sis mesos". Ho dic perquè establir un termini de sis mesos, qui estableix el termini és el Parlament, no és el Govern. Per tant, nosaltres instam el Govern a implementar les mesures anteriors en un termini de sis mesos. Ho dic perquè he trobat un poc estranya l'expressió que instem el Govern a establir un termini de sis mesos. I si després no l'estableix, per dir-ho així? Entenc que el que volien dir és això, Sr. Nadal, que donam un termini de sis mesos. Per tant, em sembla bé..., a veure, si aquesta transacció si no l'accepta, acceptaré el punt igualment, perquè entenc que és el mateix, però crec que quedaria més clar.

Després només -i em permetran, perdonin la..., no sé si és pedanteria-, però en els punts de la primera esmena, punts 2 i 3, hi ha un problema amb els pronoms febles, que jo els agrairia corregir. Ja sé que després això passa per correcció, però en el segon punt l'ena apòstrof sobra, és un pleonasma, perquè ja es diu després d'una emergència. Per tant, "en aquells successos en els quals el Govern exerceix la direcció d'una emergència".

I en el segon punt, també hi ha un problema amb els pronoms febles, "en tot allò que se'ls requereixi", quan s'està referint al complement indirecte "al Govern", per tant, és singular: "tot allò que se li requereixi". Ho dic perquè és un tema que tal vegada la correcció passa per alt i no se n'adona, penso que més val deixar-ho resolt aquí.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, per la seva paciència i la gentilesa de no haver-me tallat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Castells. L'importaria repetir-me... Sr. Nadal.

Suspenem un segon la sessió i aclarim les transaccions per saber si són acceptades o no.

(Pausa)

LA SRA. PRESIDENTA:

Reprenem la sessió. I abans de passar a votació, entenem que s'accepten les transaccions, Sr. Nadal...

EL SR. NADAL I BARCELÓ:

Sí, s'accepten.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, i passàrem a una votació conjunta, li pareix bé Sr. Castells, amb els tres punts de la PNL i les dues esmenes presentades pel Grup Popular transaccionades. Les llegiré perquè quedin clares, si li pareix bé.

L'esmena 7620 quedaria: "el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a modificar la normativa en seguretat i emergència a les platges, limitant la seva competència executiva". El primer punt és "desenvolupar la normativa amb ple respecte de les competències locals en matèria, fixant només els paràmetres generals, aquells successos dels quals el Govern exerceix la direcció d'una emergència, col·laborar a requeriment dels municipis en allò que se li requereixi i tot això sense perjudici de l'establert als punts anteriors.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Només una, Sra. Presidenta, potser és perquè jo no ho he escrit bé, però a la primera frase és "modificar la normativa en matèria de...". Potser és perquè jo no ho he escrit bé, però la primera frase és "modificar la normativa en matèria de...". Potser jo me he oblidat de...

LA SRA. PRESIDENTA:

D'acord. "En matèria de seguretat i emergència".

I l'esmena 7621 seria: "el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a implementar en un termini de sis mesos les mesures anteriors".

Així?

Idò passam a la votació conjunta, Sr. Castells. Votam.

13 vots a favor, cap en contra, cap abstenció.

En conseqüència queda aprovada, per unanimitat, la Proposició no de llei RGE núm. 5100/24, relativa a servei de socorrisme i abalisament.

2) Proposició no de llei RGE núm. 6419/24, presentada pels Grups Parlamentaris Popular i VOX, relativa a condemna de l'antisemitisme i del terrorisme d'Hamàs, així com que de qualsevol esdeveniment que els enalteixi.

A continuació, passam al debat de la proposició no de llei RGE núm. 6419/24, presentada pels grups parlamentaris Popular i VOX, relativa a condemna de l'antisemitisme i del terrorisme de Hamàs, així com que de qualsevol esdeveniment que els enalteixi.

Per a la seva defensa, per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Gil per un temps de cinc minuts.

LA SRA. GIL I MEMBRADO:

Gracias, presidenta. Las universidades son un foro donde se discute, y así debe ser, las distintas ideas y opciones políticas,

técnicas, artísticas, científicas, conforme al pluralismo que la Constitución Española establece. Ello permite la contribución a la sociedad de debates e iniciativas que entroncan con los artículos 16, libertad ideológica; 20, libertad de expresión y 27, autonomía universitaria. El Tribunal Constitucional, en sentencia 44/2016 dice que es un espacio de libertad intelectual la autonomía universitaria, sin el cual no es posible la creación, desarrollo, transmisión y crítica de la ciencia, de la técnica y de la cultura, que constituye la última razón de ser de la universidad.

La universidad debe ser un espacio ideológico neutral, lo cual es compatible con que sea un espacio libre de discusión, de modo que los universitarios puedan abogar por aquellas opciones ideológicas y de otro tipo que prefieran. Ello, eso sí, no debe hacerse en nombre de la universidad, porque las universidades son instituciones públicas y son de todos.

Por otro lado, los derechos aludidos, libertad ideológica, libertad de expresión y autonomía universitaria, no son derechos absolutos sino que son derechos limitados y deben ponderarse.

Recientemente, la Policía Nacional, en concreto tres furgones y una veintena de agentes, tuvo que desalojar a los estudiantes que se encontraba en el edificio Son Lledó, en Rectorado. Las Fuerzas y Cuerpos de Seguridad del Estado tienen prohibido el acceso a la universidad sin previa autorización, sin embargo, los repetidos incumplimientos de las normas de convivencia universitaria por parte de los acampados motivaron la actuación a requerimiento del órgano de gobierno de la universidad.

La UIB ha expresado su firme compromiso con la paz, la convivencia y la justicia, la defensa del derecho internacional humanitario, los derechos humanos y los valores democráticos, al igual que la condena firme de cualquier guerra o acto terrorista. Sus acciones han sido actuaciones que han sido refrendadas por el consenso social, por los decanos de las facultades, por el director de la Escuela Politécnica Superior y por la directora del centro de estudios de posgrado, y en cumplimiento de la normativa 3/ 2002, dicen que la UIB no puede ser condescendiente con los colectivos que exigen, insultan y dan ultimátums si no se atiende a sus reivindicaciones y que demuestran un desconocimiento y falta de respeto con las normas que garantizan la convivencia. Baste como muestra la exhibición de consignas y pancartas por los acampados haciendo apología del terrorismo de ETA, los acontecimientos posteriores y su comportamiento frente al Rectorado. Una situación inaceptable desde el punto de vista de convivencia democrática.

Los responsables de facultades, Escuela Politécnica y centro de estudios de posgrado han dejado constancia en un reciente comunicado que el rector tiene la potestad de sancionar las faltas tipificadas en la ley, y entre otras acciones se recoge acosar o ejercer violencia grave, destruir o deteriorar de modo irreparable el patrimonio de la Universidad, impedir la celebración de actividades universitarias e incumplir normas de seguridad y de salud. Por todo ello, le instan a iniciar los procedimientos sancionadores establecidos en la ley.

Por otro lado, y a tenor de los acontecimientos descritos en la proposición no de ley que planteamos el Grupo Popular y el Grupo VOX, el 19 de abril se celebró en la sala Magna de la Facultad de Educación una conferencia que exhibió durante su transcurso la pancarta con el lema “Desde el río hasta el mar”, que representa un inequívoco mensaje antisemita, que debe ser condenado.

A consecuencia de esta conferencia del 19 de abril, titulada, “Cómo combatir la propaganda sionista: Palestina más allá de los mitos de Israel”, se plantea esta proposición no de ley de VOX y del Grupo Popular en la que se insta al Parlamento de las Islas Baleares a la condena de cualquier acto de antisemitismo, de legitimación del terrorismo y del yihadismo de Hamàs a la UIB para que realice una investigación exhaustiva y transparente de los recientes acontecimientos, la identificación de responsables y la adopción de medidas contra las actuaciones de enaltecimiento del terrorismo, del antisemitismo y del extremismo; que se abogue por programas que fomenten la tolerancia y a manifestar la solidaridad con todas las víctimas del antisemitismo y del terrorismo.

Gracias, presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Gil. Per a la seva defensa, per part del Grup Parlamentari VOX, té la paraula el Sr. Rodríguez per un temps de cinc minuts.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, presidenta. Evidentemente en cinco minutos no vamos a solucionar un problema que viene de muy atrás, el problema del conflicto entre árabe e Israel.

Todos ustedes saben que es un problema de un territorio que fue poblado por judíos desde tiempos bíblicos; luego se produce la diáspora, cuando los romanos ocupan, efectivamente y someten a los judíos después de una revuelta, destruyen..., la famosa destrucción del templo de Jerusalén y la diáspora que se produce de los judíos alrededor del mundo.

Después de la Primera Guerra Mundial, cuando se reparte el antiguo Imperio Otomano, le corresponde a los británicos el mandato sobre lo que entonces ya se llamaba Palestina. Este mandato británico sobre Palestina se extiende hasta el final de la Segunda Guerra Mundial. Después de la Segunda Guerra Mundial, basado en una declaración de la Sociedad de Naciones y luego en una resolución de la ONU, se propone la creación de un Estado judío y de un Estado palestino en esas tierras, las tierras del protectorado o del dominio británico de Palestina.

Prácticamente un 50% de esas tierras, en la partición, corresponde a los judíos y otro 50% corresponde a los palestinos, creándose una especie de mandato internacional en la ciudad de Jerusalén que debía ser administrada por la ONU, considerada como la ciudad de las tres religiones para que ninguno se sintiera menospreciado y no se estableciera la capital de ninguno de esos estados en Jerusalén.

Ya desde la proclamación de la independencia de Israel se produce esa unión de todos los árabes, que no están de acuerdo con esta resolución de la ONU, y empiezan las sucesivas agresiones por parte de los árabes al Estado de Israel. La primera en el 48, que pierden y donde pierden un 26% del territorio; luego la guerra del Sinaí del 56, que pierde Egipto; luego la guerra de los Seis Días, del 67, que vuelven a perder esa gran confederación de países árabes; y por fin la guerra del Yom Kippur, del 73, que también vuelven a perder otra vez los países árabes.

En todas estas sucesivas guerras de agresión -repito-, de agresión, en la que siempre el primer disparo lo han hecho los países coaligados árabes, ha ganado el Estado de Israel.

Evidentemente, yo creo, estoy convencido que si actualmente a los palestinos se les ofreciera la posibilidad de volver a la declaración de la ONU original, posiblemente la aceptarían, la aceptarían porque han perdido gran parte del territorio que les otorgaba esa declaración. El problema es que a veces no se puede poner a cero el marcador, no se puede volver atrás porque si no, pues, evidentemente..., el filósofo alemán Kant ahora, nacido..., en su momento nacido en Königsberg, ahora nacido en Kaliningrado, territorio de Rusia, porque evidentemente es un territorio que perdió en su momento Alemania; o, un tema que seguramente les encantara, la Catalunya Nord, un territorio que perdimos después de la revuelta de los catalanes de 1640, la llamada guerra del Segadors, que tuvimos que acabar entregando a Francia. Evidentemente, hay procesos históricos que son irreversibles, a veces no se puede poner el contador a cero.

Aun así, han sido múltiples los intentos de llegar a una paz y múltiples los acuerdos. El último el ofrecido por el anterior presidente de los Estados Unidos, Trump. Sí, yo sé que les hace mucha gracia a ustedes, pero algún día también podemos hablar de los presidentes conservadores de Estados Unidos que no se meten en ningún follón y de los presidentes demócratas, que a ustedes tanto les gustan, que se meten en todos.

En definitiva, y en lo que respecta al caso concreto de estas actitudes, primero, habría que ir al foco del problema y, segundo, lo que no se puede consentir es que la libertad de expresión llegue a traspasar ciertos límites. Yo sé que ustedes amparan mucho a las personas que traspasan esos límites. Les gusta, por ejemplo, el Sr. Valtònc, que traspasa los límites de la libertad de expresión, pero la libertad de expresión es una libertad que debemos proteger y amparar, y especialmente la Universidad, que ha de ser un espacio de intercambio libre de ideas, lo que no puede amparar jamás es el enaltecimiento del terrorismo, el asesinato indiscriminado de hombres, mujeres, niños, ancianos, como el producido en el último ataque de Hamàs sobre el territorio de Israel, a día de hoy todavía existen muchos secuestrados, parece ser que, desgraciadamente, la mitad de ellos ya han muerto.

Voy a esperar a ver qué nos dicen ustedes a este respecto y entonces en mi réplica les podré contestar.

Gracias, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Rodríguez. El Grup Parlamentari MÉS per Mallorca ha presentat les esmenes RGE núm. 7630, 7631, 7632, 7633, 7634 i 7635/24. Per a la seva defensa té la paraula el Sr. Apestequia, per un temps de cinc minuts.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Sí, moltes gràcies, Sra. Presidenta. És autènticament lamentable quan s'intenta fer partidisme del terrorisme, de la mort, del dolor i de la guerra. Perquè cal fer memòria i dir les coses tal com han passat. Dia 7 d'octubre, precisament a iniciativa del PP, es va intentar aprovar una declaració institucional en aquest parlament per condemnar l'atac de Hamàs i demanar l'alto el foc immediat davant la resposta bèl·lica d'Israel, que ja en aquells moments es cobrava un nombre escandalosament creixent de la població civil.

I vostès saben -i si no, senyors del PP, ho poden demanar a la Sra. Marga Durán, que va ser la que va intentar coordinar aquesta resposta institucional- que si no va ser possible aprovar una declaració institucional per unanimitat no va ser per mor de MÉS per Mallorca, perquè en aquest parlament les respostes al terrorisme i a les guerres sempre s'havien fet conjuntament. Qui s'ho ha de fer mirar és qui va impedir aquella declaració institucional i qui avui ens du una proposta sense ni tan sols intentar un consens previ amb la resta de partits.

MÉS per Mallorca sempre -sempre- hem condemnat els atacs terroristes contra la població civil, sempre i per tot. I, evidentment, condemnam, hem condemnat i condemnarem els atacs, els assassinats i els segrests de Hamàs de dia 7 d'octubre; però ens sembla increïble que es plantegi aquesta condemna i s'obviï la resposta d'Israel, del Govern d'Israel del Sr. Netanyahu, que només es pot qualificar de genocidi, amb uns fets retratats i retransmesos que ens faran empegueir com a generació. Com no es pot ignorar l'ocupació il·legal dels territoris palestins per part d'Israel i l'incompliment reiterats de totes les resolucions de Nacions Unides encaminades a la solució dels dos estats. Com no es pot ignorar la responsabilitat d'Europa per un desastrós procés de descolonització i pel foment del negoci de les armes i de la guerra.

Com no es pot ignorar l'entrada dels nazis a la UIB exercint violència contra l'acampada per Palestina, perquè la Sra. Gil ens ha parlat de dos episodis succeïts els darrers mesos a la Universitat i, casualment, s'ha oblidat que també varen entrar nazis i varen exercir violència a la Universitat, perquè l'autonomia universitària és un element principal del seu funcionament, que beu de les fonts de l'Edat Mitjana i que si es basa en una cosa és que els parlaments no diuen a les universitats com han de dur a terme la seva activitat acadèmica i de foment del debat cívic, precisament en un tema que ja ha motivat el pronunciament del rector i que ja ha anunciat prendre les mesures que en la seva autonomia considera que són necessàries.

Però he de dir que ens pareix escandalós que es parli de dos fets i s'obviï que varen entrar nazis, declarats nazis, a la Universitat a agredir estudiants acampats, com tampoc no es

pot defensar la tolerància per a uns i obviar moltíssimes altres intoleràncies igualment vives a la nostra societat.

No es pot ser maniqueu, senyors del PP. Acceptin les nostres esmenes i farem un pronunciament unitari contra el terrorisme, contra el genocidi, contra la intolerància i a favor de la pau, a favor de les Nacions Unides, a favor de la convivència i de l'autonomia universitària; a favor, al final, de la vida. Perquè nosaltres no acceptam que ens facin triar entre Netanyahu i Hamàs, perquè no som maniqueus, perquè som capaços de condemnar els dos, com capaços de condemnar el terrorisme i condemnar el genocidi, i després podrem discutir molt de totes les causes que han dut a una situació d'un conflicte que acaben patint dos pobles, que és el que sempre passa en aquestes situacions, que per interessos dels grans poderosos els que acaben patint són els més dèbils.

I vostès s'obliden d'uns dèbils, perquè a MÉS per Mallorca ens causa vergonya i indignació el que va passar a Re'im, en els atacs de Hamàs, però també ens causa vergonya i indignació el que va passar a Rafà quan l'exèrcit israelià bombardejava persones innocents, perquè no podem triar entre uns bebès degollats dependent de quina és la seva religió o la seva raça.

Si no les accepten, el silenci davant uns crims de guerra i davant un genocidi els perseguirà per a sempre; si no les accepten, no comptin amb nosaltres per dir que unes víctimes, que unes vides valen més que unes altres; nosaltres les defensarem sempre totes.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Apestequia. Passam al torn de fixació de posicions. Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Lamin, per un temps de cinc minuts.

EL SR. LAMIN I ABEIDI:

Moltes gràcies, Sr. Presidenta. Bon dia, senyores i senyors diputades. Avui ens trobam per debatre una iniciativa presentada per la coalició PP i VOX per condemnar els atacs d'Hamàs, com a actes de terrorisme i condemnar l'antisemitisme.

M'agradaria començar subratllant que condemnam fermament, sense cap tipus de pal·liatiu qualsevol tipus de terrorisme, vengui d'on vengui, l'exerceixi qui l'exerceixi, així com qualsevol forma d'antisemitisme, sense cap excepció, perquè la violència i l'odi no tenen ni haurien de tenir cabuda dins la nostra societat, com a societat democràtica i madura que és, igual que no haurien de tenir cabuda enlloc a cap part del món.

Aprofit per demanar una vegada més l'alto el foc, la guerra mai no és el camí, matar persones innocents mai no és el camí, ni a Israel ni a Palestina ni a cap banda del món.

Així com també demanam l'alliberament de presoners, ja ho vàrem fer. Aquest ha estat l'únic partit polític que va dur una iniciativa poques setmanes després d'haver-se comès aquests

atroços fets, precisament per condemnar-los, per demanar que la guerra no és la solució i per demanar que no es posin en el focus les vides innocents, que no es titlli ni es malposi el nom de les entitats que l'únic crim que alguns li volen atribuir és ser la millor imatge d'aquesta terra, el buc insígnia d'aquesta terra en matèria de defensa dels drets humans i de la seguretat i de la solidaritat.

Però permeteu-me que digui al Partit Popular que arriben una miqueta tard i ho fan de la pitjor de les maneres, de la mà dels ultres, blanquejant una vegada més els ultres de VOX, assumint absolutament les seves obsessions, que ara ja podem dir oficialment que també és l'argumentari, és el negacionisme del Partit Popular en presentar una proposta totalment esbiaixada, on en deu línies obvien absolutament de manera interessada i de manera mesquina l'altra part perjudicada d'aquest conflicte, perquè en aquest conflicte nosaltres mai no farem divisió entre uns i altres, perquè les víctimes són per igual israelians i palestins, però el que no podem de cap manera ni una, perquè és una vergonya i és un acte contrari a la democràcia, és obviar unes víctimes que han perdut més de 35.000 nins, nines, majors i les seves famílies i a les quals un líder genocida els està abocant a la fam i a la mort.

Ha travessat qualsevol límit dins les normes que haurien de regular la guerra, és el dret humanitari internacional. No s'ataquen víctimes civils, no s'ataquen hospitals, no s'ataquen els espais de seguretat, que són les cases de la gent mentre dormen; no s'ataquen els civils que fan la seva feina, voluntaris, cooperants, entitats, que l'única encomana que tenen és precisament salvar vides, és garantir la seguretat en aquests territoris. I no ho poden fer bastint d'odi una iniciativa que a part de obviar una part de la història.

A mi m'heu de permetre que us digui, senyors del Partit Popular, que avui el que feis és un acte de vergonya, perquè el Partit Popular de fa un temps que intentava -com molt bé ha dit el Sr. Apestequia- una iniciativa, una declaració institucional, que nosaltres hi vàrem posar de tot de la nostra part perquè sortís, i vostès varen optar pel silenci, i avui ens presenten una iniciativa totalment interessada, esbiaixada i fins i tot que es fica dins la labor que ha de desenvolupar una institució com és la Universitat de les Illes Balears, que ha de ser un espai de llibertat i de garantia de drets i també de defensa dels drets humans, perquè, quina educació estam procurant a les generacions futures?, on queda el dret dels joves a dir: "No, no passaran, no estam d'acord que es matin civils, però ni aquí ni a cap part del món".

I és clar que clamen per Palestina, perquè 35.000 persones assassinades i les més de 1.000 israelians ens fan igual de mal...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Lamin, hauria d'anar acabant.

EL SR. LAMIN I ABEIDI:

Vaig acabant, Sra. Presidenta. El que no es pot fer és venir aquí, precisament, a procurar allò que un vol dir, però demostrant amb fets totalment el contrari.

Si vostès volen fer i rebutjar l'antisemitisme, facem-ho, però facem-ho amb veritat, amb justícia i amb democràcia i sobretot...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Lamin.

EL SR. LAMIN I ABEIDI:

... dir-vos -vaig acabant, Sra. Presidenta...

LA SRA. PRESIDENTA:

Però és que ja ha passat el temps.

EL SR. LAMIN I ABEIDI:

Bàsicament m'agradaria dir que nosaltres no blanquejarem la ultradreta i tampoc no esmenarem els feixistes.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Lamin. Té la paraula el Sr. Castells, per part del Grup Parlamentari Mixt, per un temps de cinc minuts.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sobta molt que VOX, que esgrimeix algunes excuses peregrines per rentar-se les mans sobre determinats temes que tractem, per exemple, el temes del Sàhara, el temes del Sàhara, que diuen, no, nosaltres no ens hem de posar amb aquests temes, nosaltres som un parlament de províncies, no tenim per què posicionar-nos sobre aquests temes; ara ens portin un tema arran que hagi sortit, que hi hagi hagut un conflicte a la UIB, però que evidentment té connotacions de caràcter de política internacional. Per tant, doncs, així com del PP no ho puc dir, perquè el PP sí que s'ha implicat a discutir aquests temes, en el cas de VOX ens sembla que crida l'atenció.

Bé, aquest tema, realment, tal com han dit el Sr. Apestequia i ara també el portaveu socialista, evidentment, és un tema molt complex per ventilar-lo amb una PNL. Només els diré que jo personalment i el meu partit estam a favor de la solució dels dos estats, creiem que és la solució adequada. Per tant, no ens agrada el lema "Des del mar fins al riu", no ens agrada, però és que això, des del mar fins al riu, és el que està duent a terme Israel en aquests moments.

És a dir, el Govern d'extrema dreta, feixista d'Israel du a terme aquesta política, però no des d'ara. És a dir, ja quan es va fer la separació dels dos estats, ja va haver-hi una neteja ètnica amb l'emparament de la ONU, però va haver-hi una neteja ètnica. I després, tot i que jo puc estar-hi d'acord amb què ha dit el portaveu de VOX que evidentment els països àrabs han d'assumir la seva responsabilitat en com s'ha anat portant tot aquest tema, també és veritat que, evidentment, nosaltres som totalment contraris a caure en un maniqueisme, perquè, malauradament, Israel, i especialment en els últims vint o trenta

anys, ha seguit una senda absolutament reprovable i totalment en contra de fins i tot diria de les simpaties que podia haver despertat en molta gent al nostre país, i especialment del món de l'esquerra; molt més que al món de la dreta.

El naixement de l'estat d'Israel va despertar molta solidaritat, molta simpatia i molta admiració. I molta gent que venim d'aquesta tradició ens hem anat desencantant veient la deriva absolutament feixista. Perquè s'han de dir les coses pel seu nom, perquè, clar, matar indiscriminadament, com fa l'exèrcit d'Israel a Gaza, no pot rebre altre nom. Per tant, és un tema molt complex en el qual caure en el maniqueisme és simplement patètic, perquè realment la veritat, com deia, és molt més complexa.

D'altra banda, jo crec, i m'ha sobtat una mica el plantejament que ha fet inicialment la Sra. Gil, que la Universitat no s'implica en nom propi en res, no s'ha implicat en nom propi en res, és a dir, és neutral, en aquest cas és neutral la Universitat com a institució. Si un cas són estudiants i professors que fan el que troben oportú.

També els he de dir que jo estic absolutament en contra d'aquesta cultura de la cancel·lació, majoritàriament practicada per l'esquerra. És a dir, ho reconec. És a dir, no hi estic a favor. Crec que a la Universitat s'ha de poder debatre de tot, també de la transexualitat. Record un acte que es va cancel·lar fa un temps i jo ho vaig trobar incomprensible. Hi estic totalment en contra. És a dir, crec que s'ha de poder debatre de tot, especialment a la Universitat, perquè, clar, si a la Universitat no es pot anar a debatre idees que no ens agraden, bé, la gent té la pell molt fina, s'ofèn molt. Fins i tot al Codi Penal hi ha delictes per ofendre els sentiments religiosos de la gent; també hi estic en contra. Crec que realment tot això, és a dir, va en contra d'aquest principi tan bàsic de la llibertat d'expressió, que ha de ser una pedra angular de qualsevol sistema democràtic.

D'altra banda, no estic d'acord que la Universitat hagi de ser neutral. No. La Universitat no té perquè ser ideològicament neutral. Per què?, perquè és una institució que està dotada d'autonomia i, a més a més, té uns òrgans de govern elegits democràticament. La Universitat, si es vol posicionar a través dels seus òrgans amb el que estimi oportú, hi estic a favor. Però insisteixo que en aquest cas jo entenc, a no ser que estigui mal informat, que la Universitat, com a institució, no s'ha implicat en res, simplement hi ha hagut uns actes d'alguns estudiants, no sé si tal vegada d'alguns professors, personal d'administració i serveis, ha acabat com ha acabat, però jo, sincerament, igual que hauran vist que no som molt partidari que instem, per exemple, els consells insulars a fer res, tampoc no crec que sigui respectuós amb l'autonomia de la Universitat que l'instem a fer res. La Universitat que faci allò que trobi oportú, que per això és un òrgan dotat d'autonomia i amb l'elecció democràtica dels seus òrgans.

Per tot el que he dit, i com que ja don per fet que no acceptaran les esmenes de MÉS per Mallorca, el nostre vot en general a aquesta proposició no de llei serà en negatiu. Per exemple, al primer punt, no sé per què citen Hamàs. És a dir, nosaltres estem totalment en contra, efectivament, de tot el que diuen aquí, és a dir, de -ai, ara no ho trob, el tenia aquí, disculpin-, de qualsevol acte d'antisemitisme, de legitimació

del terrorisme, del yihadisme i de la promoció o justificació del terrorisme, però de tots, no només de Hamàs. Llavors, el fet que posin Hamàs, que també hi estic a favor perquè estic en contra del de Hamàs i el de tots, però el fet que ho posin denuncia aquest maniqueisme, al que nosaltres no volem caure.

Per tant, miri, si traguessin Hamàs, i ho deixessin globalment, potser em plantejaria abstenir-me, però si deixen Hamàs es nota tant que han vingut aquí a fer un discurs absolutament maniqueu que blanqueja els crims d'Israel que, em sap greu, però hi votaré en contra.

L'únic punt que votaré a favor, perquè malgrat que ha estat tenyit d'aquest antisemitisme, és el punt quart, perquè, realment, com a grup parlamentari, com a grup polític, expressem la nostra solidaritat amb totes les víctimes, tant de l'antisemitisme com del terrorisme.

I això és tot, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Castells. Procedeix ara la suspensió per un temps de deu minuts, per la qual cosa es demana als grups proposants si volen suspendre la sessió o podem continuar.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Sí, Sra. Presidenta, la suspensió.

LA SRA. PRESIDENTA:

D'acord. Per quin temps, deu minuts? Cinc minuts, d'acord.

(Pausa)

LA SRA. PRESIDENTA:

Podem continuar? Idò, un cop recomençada la sessió, si així pertoca, intervindrà un representant dels grups proposants, per fixar la posició i assenyalar si accepta o no les esmenes, per un temps de cinc minuts. Sra. Gil, té vostè la paraula.

LA SRA. GIL I MEMBRADO:

Gracias, presidenta. El Grupo Popular considera que el reconocimiento por parte de Sánchez del Estado palestino, de modo unilateral, premiando Hamás, que es una banda terrorista, y en contra de Israel, que es un estado democrático, separa a España del consenso europeo.

El 7 de octubre se perpetró una masacre por la organización terrorista Hamás, que conllevó un lanzamiento de 5.000 misiles, una incursión de 3.000 terroristas y una matanza de 1.400 personas, 5.500 heridos y 240 secuestros de civiles, entre ellos menores, mujeres y ancianos. A partir de aquí, muerte y tragedia para la población civil palestina y cientos de miles de desplazados israelíes y gazatíes. Un drama humanitario en que toda la población civil, toda, es víctima.

Para Israel, para Gaza y para toda su población solo se puede desear paz, dignidad y concordia. Para Hamás, quien ha

agradecido la postura de Sánchez, solo podemos desear derrota. No nos podemos equivocar de enemigo, la matanza de judíos no es una anécdota. De anécdota, lo calificó Sánchez, la ejecución, violación y tortura de mujeres y niñas no es una anécdota. Mientras, la población civil de Palestina muere por culpa de Hamás, que no es paleta Palestina ni representa al pueblo.

La declaración unilateral e interesada y demagógica de Sánchez, aprovechando la tragedia, no puede tener como objetivo la paz y el interés para la población civil palestina. ¿Ha mostrado su interés mas allá de esa hipotética declaración por las fronteras que tendría el Estado palestino? ¿Y qué población tendría? ¿Va a tener un régimen democrático? A Sánchez, con su declaración unilateral y oportunista, ¿le importan los derechos humanos? ¿Y los derechos de las mujeres? ¿Y los del colectivo LGTBI? Sin duda, los dos estados como solución, será la vía para alcanzar la paz ansiada. Pero esta tragedia no puede ser abordada de modo frívolo.

La UIB ha manifestado en la persona del rector, en el escrito de 4 de junio, que si hubiesen conocido el contenido real del acto celebrado el pasado 19 de abril en la Sala Magna de la Facultad de Educación, que exhibió durante el transcurso una pancarta, con el lema "Desde el río hasta el mar", el equipo de dirección no lo hubiera autorizado. La UIB, como universidad pública aspira, como así hace constar el rector, a ser un espacio de debate y de conocimiento, donde se celebran centenares de actos, tanto a iniciativa de la comunidad universitaria como de instituciones externas.

El acto celebrado el 19 de abril en la UIB no fue académico y no fue organizado por la Universidad. En este caso, desde la propia UIB, en la carta de 4 de junio del rector, nos dice que se trata de un hecho sin precedentes y asegura que se han adoptado medidas para evitar que una situación tan lamentable como esta, produzca, además de pedir disculpas a la comunidad judía y el firme testimonio de que los hechos acontecidos no representan a la comunidad universitaria, que debe ser un faro de dignidad y agente activo en la construcción de un futuro mejor para todos.

Por todo ello, esperamos el apoyo de esta PNL y en cuanto a las enmiendas de MÉS per Mallorca. La 7630 y 31 las rechazaremos porque promueven una visión simplista de una parte del conflicto, a diferencia de nuestro punto número 1. Con relación a la 7632, la rechazamos porque se requieren nuevos consensos internacionales de solución del conflicto.

En lo que respecta a las 7633 y 34, nada añaden a los puntos 3 y 4, respectivamente, de nuestra PNL.

Con relación a la 7635, la aceptaremos pero transaccionada. Añadida como punto 5 a nuestra PNL, tras los cuatro puntos de la iniciativa original. Respetamos la autonomía universitaria y, como así se desprende del firme compromiso del rector de la Universidad de las Islas Baleares, la UIB debe ser un espacio de respecto, de debate y de fomento de los derechos humanos, y la paz. Lejos de la reprochable concepción "Del río hasta el mar", debe imperar para todos una perspectiva de paz, de libertad, de seguridad para ambos pueblos, la liberación de los rehenes, el fin de la hostilidad, los bombardeos y cualquier

acción bélica y actuación por parte de la comunitat internacional, para garantizar la seguridad, la paz y la reconstrucción.

Gracias, presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Gil. Passam a la votació.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Sra. Presidenta? No, no l'accept.

LA SRA. PRESIDENTA:

No l'accepta, per tant, les esmenes no són acceptades, ho entenc així.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Només hi ha hagut una transacció, com que ho ha dit en plural. Només hi ha hagut una transacció.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, una transacció. Bé, les esmenes no són acceptades i la que li ha transaccionat, no l'accepta. És així? D'acord.

Val, per tant, ara procedirem a la votació de la Proposició no de llei 6419, entenem que es voten conjuntament els cinc punts de la proposició no de llei, tal com ha estat redactada inicialment, sense cap esmena acceptada.

És així? Sí. Votam.

7 vots a favor, 4 vots en contra i 1 abstenció.

En conseqüència, queda aprovada la Proposició no de llei RGE núm. 6419/24, relativa a condemna de l'antisemitisme i del terrorisme d'Hamàs, així com de qualsevol esdeveniment que els enalteixi.

No havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió. Molt bon dia a tothom.



DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS
